



แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕

(ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น)

เทศบาลตำบลหนองแก
อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น



มุ่งพัฒนา สร้างสรรค์ท้องถิ่น ก้าวสู่นาคตที่ยั่งยืน





แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

(ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น)

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักปลัดเทศบาล
เทศบาลตำบลหนองแก
อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น



ประกาศเทศบาลตำบลหนองแก
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)

ด้วยเทศบาลตำบลหนองแก ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๓ ข้อ ๑๗ โดยคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลหนองแกได้พิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๙ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๓ ข้อ ๑๗ และเพื่อให้การบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองแก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำแผนพัฒนาไปใช้ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ เทศบาลตำบลหนองแก จึงได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นตามประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕) โดยให้มีผลนับตั้งแต่ ณ วันประกาศเป็นต้นไป ทั้งนี้ สามารถขอดูหรือสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองแก ณ ที่ทำการสำนักงานเทศบาลตำบลหนองแก หมู่ที่ ๔ ตำบลโนนสะอาด อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น โทรศัพท์ ๐-๔๓๒๙-๖๓๖๘

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๙

(ลงชื่อ)

(นายรัฐศรัณย์ ดันทะอธิพานิช)

นายกเทศมนตรีตำบลหนองแก

คำนำ

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ มาตรา ๕๐(๙) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๔๙ มาตรา ๑๖ กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๘ แผนพัฒนาท้องถิ่น กรณีเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ให้จัดทำหรือทบทวนให้แล้วเสร็จภายใน เดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๑๐๕๙๔ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ได้แจ้งแนวทางปฏิบัติการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้แจ้งหนังสือชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวางแผนทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนา ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น “แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสามารถนำข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับปัจจุบัน มาทบทวนและปรับใช้ในการจัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) โดยพิจารณาให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลหนองแก ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๗๑-๒๕๗๕) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และหนังสือสั่งการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยได้บูรณาการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมจากเวทีประชาคมระดับหมู่บ้าน (แผนพัฒนาหมู่บ้าน) และเวทีประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล รวมไปถึงส่วนราชการและหน่วยงานในพื้นที่ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ “แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)” ที่สามารถนำไปเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม การตั้งงบประมาณอุดหนุนให้แก่หน่วยงานอื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

เทศบาลตำบลหนองแก



ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ของเทศบาลตำบลหนองแก	๑
๒.๒ นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น	๑-๓
๒.๓ ความสัมพันธ์ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	๔
๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)	๔-๘
๒.๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๘-๑๒
๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	๑๓-๒๗
๒.๓.๔ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น	๒๘-๒๙
๒.๓.๕ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดขอนแก่น	๒๙-๓๐
๒.๓.๖ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓๑
๒.๓.๗ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดฯ	๓๑-๓๓
๒.๔ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองแก	๓๔-๓๘
๒.๕ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา	๓๙-๔๐
๒.๖ การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น	๔๑-๔๙
๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	๕๐-๕๗

ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ของเทศบาลตำบลหนองแก

เทศบาลตำบลหนองแก เป็นชุมชนน่าอยู่ โครงสร้างพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่ ประชาชนมีการศึกษาและคุณภาพชีวิตที่ดีพร้อมก้าวสู่อาเซียน ยึดถือวิถีเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาบริการเคียงข้างประชาชน ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๒.๒ นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายด้านการบริการประชาชน

๑. ให้บริการประชาชนด้วยความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรมและประชาชนมีความพึงพอใจ

๒. พัฒนาศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียน ให้เป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริงเป็นที่พึ่งของประชาชนได้

๓. พัฒนางานด้านประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ชัดเจน และครอบคลุมทั่วถึงโดยให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของเทศบาล และข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ให้ประชาชนรับทราบ ตามเสียงตามสาย การประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ ต่างๆ

๔. การให้บริการประชาชนจะต้องรวดเร็ว ลดขั้นตอน และมีประสิทธิภาพ

นโยบายด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๑. จัดให้มีการบริการ ด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ส่งเสริมการพัฒนาของศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล ให้สามารถตอบสนองความต้องการของ ประชาชน ให้มากยิ่งขึ้น

๒. จัดให้มีการให้ความรู้ เรื่อง การปรับปรุง คุณภาพ ความสะอาด ความปลอดภัยของร้านอาหาร และการยกระดับในเรื่องคุณภาพ มาตรฐานของกิจการร้านค้า แก่ผู้ประกอบการทุกประเภท

๓. จัดระบบการรักษาความสะอาด ของถนนทุกสาย ในเขตเทศบาล

๔. ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน ในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม สร้างพื้นที่สีเขียวในชุมชนในแต่ละชุมชน จัดให้มีพื้นที่สาธารณะประจำชุมชน เพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจร่วมกันของประชากรในชุมชน โดยจะต้องร่วมมือกันในการดูแลรักษาพื้นที่เหล่านั้น

๕. ส่งเสริม สนับสนุน ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อที่อันตราย และการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน

นโยบายด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ

๑. ส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชน โดยจัดให้มีศูนย์ศึกษาเรียนรู้ท้องถิ่น ตลอดจนให้มีการจัดการศึกษาอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความสามารถทักษะ ในด้านต่างๆ

๒. จัดให้มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาให้บริการประชาชน เช่น กำหนดจุด ติดตั้งระบบสัญญาณ WIFI เพื่อเปิดโลกแห่งการเรียนรู้ให้กับเยาวชนและประชาชนในเขตเทศบาล

๓. ส่งเสริม สนับสนุน การเล่นกีฬาของประชาชน เยาวชน เพื่อส่งเสริมสุขภาพ เสริมสร้างความสามารถ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น สนับสนุนการจัดสร้างลานกีฬา การสนับสนุนอุปกรณ์กีฬา การจัดการแข่งขันกีฬา การฝึกอบรมการเล่นกีฬา รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวมตัวกันเป็นชมรมกีฬาต่างๆ

นโยบายด้านพัฒนาสังคม และส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑. ส่งเสริมสนับสนุน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้ยากไร้ ให้ได้รับการดูแล ช่วยเหลือให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้นทั้งด้านที่อยู่อาศัยและด้านอาชีพ
๒. จัดให้มีกิจกรรมในการพัฒนาและเป็นประโยชน์ให้กับสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและประชาชนทั่วไป
๓. ส่งเสริมสนับสนุนสมทบงบประมาณให้กับกลุ่มองค์กรต่างๆ เช่น สภาองค์กรชุมชน กองทุนสวัสดิการชุมชน ชมรมผู้สูงอายุ กลุ่มอาชีพต่างๆ เป็นต้น เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

นโยบายด้านการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑. จัดทำโครงการเทศบาลปลอดภัย ด้วยการติดตั้งกล้อง CCTV ครอบคลุมพื้นที่เทศบาลพร้อมห้องควบคุมและปฏิบัติการ
๒. ปรับปรุงศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัยในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เพียงพอ พัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรของงานป้องกันฯ ให้มีความรู้ความสามารถ และพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลา
๓. ปรับปรุงระบบไฟฟ้าสาธารณะให้สว่างปลอดภัยในทุกพื้นที่ ติดตั้งเครื่องดับเพลิงครอบคลุมพื้นที่อบรมและให้ความรู้ในเรื่องสาธารณภัยแก่ประชาชน
๔. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกลุ่ม อปพร. และ อาสาภัยพิบัติชุมชน เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนของตนเอง รวมทั้งการเฝ้าระวังป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยในชุมชน พร้อมกับจัดฝึกอบรมร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เพื่อเพิ่มศักยภาพของอาสาสมัครในชุมชน รวมถึงจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ให้มีประสิทธิภาพรวดเร็วทันต่อสถานการณ์
๕. อนุรักษ์ป้องกันปัญหาเสพติดและปัญหาอื่นๆ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ
๖. สนับสนุนส่งเสริมให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการณรงค์ ป้องกัน แก้ไขปัญหาจราจร และลดอุบัติเหตุทางถนน รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

นโยบายด้านการส่งเสริมอาชีพ และการสร้างเศรษฐกิจ

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการฝึกอาชีพการสร้างอาชีพ และพัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพของประชาชน
๒. สนับสนุนสินค้าชุมชน และพัฒนาสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ ส่งเสริมให้ชุมชนมีกลุ่มอาชีพ มีผลิตภัณฑ์เด่น สามารถสร้างรายได้ สร้างชื่อเสียงให้แก่เทศบาลตำบลหนองแกได้
๓. จัดให้มีศูนย์รวมในการจำหน่ายสินค้าชุมชน และจัดหาแหล่งช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าการออกงานขององค์กรต่างๆ

นโยบายด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น

๑. รณรงค์ส่งเสริมและฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. สนับสนุนและส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี ตามวิถีของคนท้องถิ่นและภูมิใจในความเป็นไทย ส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นงานรัฐพิธีต่างๆ

นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ก่อสร้าง ขยาย ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน เช่น แสงสว่าง ไฟฟ้า น้ำประปา ทางเท้า และถนนต่างๆ ในเขตเทศบาล เพื่อให้ความเป็นอยู่ที่ดีและการคมนาคมมีความสะดวกปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น
๒. ขุดลอก ปรับปรุง ระบบระบายน้ำให้ครอบคลุมพื้นที่ เพื่อให้การระบายน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง ที่อาจจะเกิดในอนาคต
๓. ปรับปรุงภูมิทัศน์ของเทศบาล ให้มีความเรียบร้อย สวยงาม มีความเป็นเอกลักษณ์

นโยบายด้านการเมือง การบริหาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านบริหารจัดการ

ด้านบริหารจัดการ

๑. กระจายอำนาจการบริหารการตัดสินใจให้กับผู้บริหารระดับรองลงไปตามลำดับและตามความเหมาะสมเพื่อให้การปฏิบัติงานมีความสะดวกรวดเร็ว
๒. ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ร่วมคิด ร่วมเสนอ ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมกำกับดูแลและตรวจสอบความโปร่งใสตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
๓. สนับสนุนและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยและตอบสนองต่อการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านบุคลากร

๑. สร้างขวัญกำลังใจให้ข้าราชการ เพื่อเกิดทัศนคติที่ดีระหว่างราชการการเมือง ข้าราชการประจำ และ พนักงานลูกจ้าง
๒. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ เพื่อความเจริญก้าวหน้าตามตำแหน่งหน้าที่
๓. สร้างระเบียบวินัย และหัวใจบริการประชาชนให้เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้ข้าราชการยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด
๔. บริหารงานบุคคล โดยใช้ระบบคุณธรรม ผู้ทำความดีผลงานเป็นที่ประจักษ์ต้องได้รับรางวัล ผู้กระทำความผิดบกพร่องในหน้าที่ จะต้องได้รับการลงโทษ

ด้านการเงินและการคลัง

๑. รักษาและเสริมสร้างวินัยทางการเงินการคลัง โดยการใช้จ่ายงบประมาณอย่างโปร่งใส ประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดของประชาชน
๒. ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ให้เพิ่มมากขึ้นในทุกๆด้านภายใต้ระบบกฎหมายที่ได้กำหนดไว้

๒.๓ ความสัมพันธ์ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)



“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัว ซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจ และพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

คติพจน์ประจำชาติ

“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

คติพจน์ ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม มียุทธศาสตร์ ๖ ด้าน โดยยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เป็นด้านที่สำคัญที่สุด

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ต้องบรรลุเป้าหมายต่าง ๆ ทุก ๕ ปี เพื่อติดตามผลการพัฒนาประเทศ ดังนี้

- เป้าหมาย ๕ ปีแรก เศรษฐกิจสังคมมีการพัฒนามั่นคงและยั่งยืน
- เป้าหมาย ๑๐ ปี เป็นชาติการค้าทั้งภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ
- เป้าหมาย ๑๕ ปี ประชากรมีคุณภาพ มีศักยภาพพัฒนาประเทศ และเกิดความเสมอภาคในสังคม
- เป้าหมาย ๒๐ ปี เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ระบบราชการมีประสิทธิภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง เป้าหมาย คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” ประกอบด้วย ๕ ประเด็นดังนี้

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีแนวคิด ๓ ประการ คือ

๑) **ต่อยอดอดีต** โดยมองกลับไปที่เราเก่งทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

๒) **ปรับปรุงปัจจุบัน** เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

๓) **สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต** ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคมนรุ่นใหม่รวมถึงปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด

ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ดังนี้

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

- เกษตรมีหลายประเภท เช่น เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ

- อุตสาหกรรมและบริการมีหลายประเภท เช่น อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ และอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

- การท่องเที่ยวมีหลายประเภท เช่น ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสุขภาพความงาม และแพทย์แผนไทย ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ถือเป็นด้านที่สำคัญที่สุดในยุทธศาสตร์ชาติดังนี้

ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ดังนี้

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ทั้งกาย ใจ สติปัญญา

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

- การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ ต้องการเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้”

- พหุปัญญา หมายความว่า วิธีการเรียนที่แตกต่าง

- ทฤษฎีพหุปัญญา เป็นของ ศาสตราจารย์โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ Howard Gardner ซึ่งมีแนวคิดที่ว่าทุกคนสามารถเป็นคนฉลาดได้ ไม่ว่าด้านใดด้านหนึ่ง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ดังนี้

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

หลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้ คือ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ “มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน” และเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน

ต้องการสร้างสมดุล ๓ ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านคุณภาพชีวิต

ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ดังนี้

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

- การพัฒนาพื้นที่เชิงนิเวศน์ เน้นการพัฒนาให้เป็น “เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน
อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์”

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย คือ “เป็นภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

ประกอบด้วย ๘ ประเด็น คือ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก
รวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนา
ในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมใน
การพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

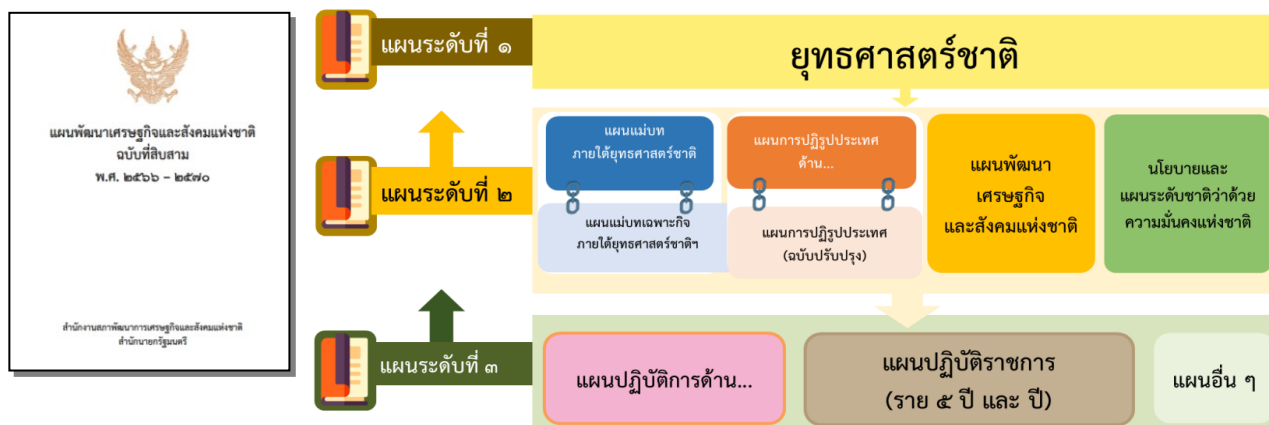
(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง
มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๒.๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)



แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับ
ที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผน
ระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตาม
ยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕

ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปี ที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงอยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ภาพต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาไปจนถึงการยกร่างแผน ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการ ที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

การกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไข ระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุล ในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถ ในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคน และพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ภาพต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนাবรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย ๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกกระบวนในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่ จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบและแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่

และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคม ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติโดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัย สนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากร ธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นแผนระดับทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติโดยคำนึงถึงพลวัตและเงื่อนไขการพัฒนาที่ประเทศเผชิญอยู่ เพื่อเป็นแนวทางให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องปรับจุดเน้นการดำเนินงานมุ่งสู่การเสริมสร้างความสามารถของประเทศ ให้สอดคล้อง ปรับตัวเข้ากับเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไป โดยระดับทิศทางการพัฒนาอย่างชัดเจน ส่งผลให้การพัฒนา ประเทศตั้งแต่ระดับทิศทาง โครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนกลยุทธ์และกลไกในการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ มีความเชื่อมโยงกันทุกระดับ และจะเป็นพลังในการนำพาประเทศไปสู่การบรรลุเป้าหมายระยะยาว อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญนอกเหนือจากที่ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จะยังคงได้รับการเน้นย้ำให้ความสำคัญและขับเคลื่อนผ่านแผนระดับ ๒ อื่น ๆ ที่อยู่ในระนาบเดียวกัน โดยแผนระดับที่ ๒ ทั้ง ๔ แผน จะเป็นกลไกที่ช่วยถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ภายใต้อยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติในแผนระดับที่ ๓ ซึ่งเป็นแผนเชิงปฏิบัติที่ระบุการดำเนินงานภายใต้แผนงานโครงการที่มีความชัดเจนตามภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อที่จะสนับสนุนให้แผนระดับที่ ๒ และยุทธศาสตร์ชาติให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้บนความสอดคล้องเชื่อมโยงกันของแผนทุกระดับ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้ถูกจัดทำขึ้น ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้น โดยเริ่มต้นจากการสังเคราะห์ วิเคราะห์แนวโน้ม พร้อมทั้งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นทั้งภายในประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก เพื่อประเมิน ความท้าทายและโอกาสในการพัฒนาประเทศภายใต้บริบทเงื่อนไขข้อจำกัดที่ประเทศไทยต้องเผชิญ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยพิจารณาองค์ประกอบของการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงหรือเป็นองค์ประกอบของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติอย่างรอบด้าน ก่อนนำมาสู่การกำหนดจุดเน้นเชิงเป้าหมายที่ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญและมุ่งเน้นดำเนินงานให้บรรลุผล ในระยะของแผนพัฒนาฯ เพื่อให้ประเทศพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืนและสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ประเทศภายใต้อยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัด ของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของ บริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาส ที่เกิดขึ้นได้อย่าง

เหมาะสมและทันที่ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายหลักของการพัฒนา ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้ง ให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน ของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถ ในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุ เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของ ภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

ภาพความเชื่อมโยงหมุดหมายการพัฒนา กับ เป้าหมายหลัก



หมุดหมายการพัฒนา

“หมุดหมายการพัฒนา” เป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยกำหนดหมุดหมาย ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

มิติที่ ๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

มิติที่ ๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

มิติที่ ๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

มิติที่ ๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา
แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)



เป้าหมายและเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืน ๑๗ เป้าหมาย

➡ **เป้าหมายที่ ๑**  **ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (End poverty in all its forms everywhere)**

➤ **เป้าประสงค์ ๑.๑** ภายในปี ๒๕๗๓ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีความยากจนรายวันต่ำกว่า \$๑.๒๕ ต่อวัน

➤ **เป้าประสงค์ ๑.๒** ภายในปี ๒๕๗๓ ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

➤ **เป้าประสงค์ ๑.๓** ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑.๔** ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบอื่น มรดกทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสมและบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

➤ **เป้าประสงค์ ๑.๕** ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างภูมิคุ้มกัน และลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้ แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อ ยุติความยากจนในทุกมิติ

๒) สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนความยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิง เพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

 เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร ปรับปรุงโภชนาการ และสนับสนุนทำเกษตรอย่างยั่งยืน (End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture)

➤ เป้าประสงค์ ๒.๑ ขจัดความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี ๒๕๗๓

➤ เป้าประสงค์ ๒.๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี ๒๕๖๘

➤ เป้าประสงค์ ๒.๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึง การเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

➤ เป้าประสงค์ ๒.๔ สร้างหลักประกันระบบการผลิตที่ยั่งยืนและสามารถนำไปปรับใช้ในระบบการเกษตรที่สามารถเพิ่มผลผลิตและการผลิตได้ ที่ช่วยรักษาระบบนิเวศน์ ที่เพิ่มความเข้มแข็งในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สภาพอากาศที่รุนแรง ความแห้งแล้ง น้ำท่วม และภัยพิบัติอื่นๆ ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อคุณภาพพื้นที่และดิน ภายในปี ๒๕๗๓

➤ เป้าประสงค์ ๒.๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนากรรมเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรม และองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนากรรมยืนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒) แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดย

๓) เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารที่รุนแรง

 เป้าหมายที่ ๓ **สร้างหลักประกันให้คนมีชีวิตที่มีคุณภาพ และส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของทุกเพศทุกวัย** (Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages)

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๑** ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า ๗๐ ต่อการเกิดมีชีพ ๑ แสนคน ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๒** ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกถึงให้ต่ำถึง ๑๒ คน ต่อ การเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำถึง ๒๕ คน ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๓** ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้กับโรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่น ๆ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๔** ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๕** เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๖** ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๖๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๗** สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษา เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสมเทียมในวัยรุ่นในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๘** บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

➤ **เป้าประสงค์ ๓.๙** ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

๒) สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮาความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้ข้อยกเว้นในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

๓) เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

๔) เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนาในเรื่องการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศและระดับโลก



เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all)

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๑** สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๒** สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๓** ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๔** ส่งเสริมและเพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๕** ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมืองและเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๖** สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๔.๗** สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในส่วนของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน

๒) ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ภายในปี ๒๕๖๓

๓) เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

เป้าหมายที่ ๕



บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน (Achieve gender equality and empower all women and girls)

- เป้าประสงค์ ๕.๑ ขจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่
- เป้าประสงค์ ๕.๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น
- เป้าประสงค์ ๕.๓ ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง
- เป้าประสงค์ ๕.๔ ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ
- เป้าประสงค์ ๕.๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพและมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ
- เป้าประสงค์ ๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้
 - ๑) ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ
 - ๒) เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง
 - ๓) เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๖



สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน (Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all)

- เป้าประสงค์ ๖.๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี ๒๕๗๓
- เป้าประสงค์ ๖.๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ได้สถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓
- เป้าประสงค์ ๖.๓ ยกระดับคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓
- เป้าประสงค์ ๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๖.๕** ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๖.๖** ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี ๒๕๖๓
โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัยซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การจัดเก็บ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

๒) สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

➤ **เป้าหมายที่ ๗**  **สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน** (Ensure access to affordable, reliable, sustainable and modern energy for all)

➤ **เป้าประสงค์ ๗.๑** สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๗.๒** เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๗.๓** เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น ๒ เท่า ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ยกกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย และเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี ๒๕๗๓

๒) ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าหมายที่ ๘**  **ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน** (Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all)

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๑** ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดมีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๒** บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๓** ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๔** ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภค และการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะไม่เชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนโดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๕** บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควร สำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๖** ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี ๒๕๖๓

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๗** ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี ๒๕๖๘

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๘** ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๙** ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๘.๑๐** เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศ เพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เพิ่มความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒) พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓



➤ **เป้าหมายที่ ๙** **สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม (Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation)**

➤ **เป้าประสงค์ ๙.๑** พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่จ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

➤ **เป้าประสงค์ ๙.๒** ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสถานะแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

➤ **เป้าประสงค์ ๙.๓** เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

➤ **เป้าประสงค์ ๙.๔** ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๙.๕** เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี ๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร ๑ ล้านคน และการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

๒) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

๓) การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี ๒๕๗๓

➡ เป้าหมายที่ ๑๐



ลดความไม่เท่าเทียมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

(Reduce inequality within and among countries)

➤ **เป้าประสงค์ ๑๐.๑** ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่ยากจนที่สุดในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๐.๒** ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๐.๓** สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสดีที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึง โดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติและส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบายและการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

➤ **เป้าประสงค์ ๑๐.๔** เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

➤ **เป้าประสงค์ ๑๐.๕** พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดเงินและสถาบันการเงินของโลกและเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

➤ **เป้าประสงค์ ๑๐.๖** สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบและชอบธรรมมากขึ้น

➤ **เป้าประสงค์ ๑๐.๗** อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัย เป็นไปตามระเบียบและมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและจัดการที่ดี

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ดำเนินการตามหลักการ การปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก

๒) สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ และการไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

๓) ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittances) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และบริหารจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี ๒๕๗๓



➤ **เป้าหมายที่ ๑๑** ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ความต้านทาน และความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างครอบคลุมและยั่งยืน (Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable)

➤ **เป้าประสงค์ ๑๑.๑** สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่พอเพียงปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๑.๒** จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๑.๓** ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๑.๔** เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

➤ **เป้าประสงค์ ๑๑.๕** ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติเกี่ยวกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๑.๖** ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๑.๗** จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุม และเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวก ระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

๒) ภายในปี ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ทางตอนท้ายภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๗๓

๓) สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงิน และวิชาการ ในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

 เป้าหมายที่ ๑๒ **สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน**
(Ensure sustainable consumption and production patterns)

➤ เป้าประสงค์ ๑๒.๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการ พัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

➤ เป้าประสงค์ ๑๒.๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติ อย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ เป้าประสงค์ ๑๒.๓ ลดขยะเศษอาหารของโลกครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและ ผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากระบบการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓

➤ เป้าประสงค์ ๑๒.๔ บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจร ชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพ ของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี ๒๕๖๓

➤ เป้าประสงค์ ๑๒.๕ ลดการเกิดของเสียโดยการป้องกัน การลด การแปรรูปเพื่อนำ กลับมาใช้ใหม่ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ เป้าประสงค์ ๑๒.๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

➤ เป้าประสงค์ ๑๒.๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

➤ เป้าประสงค์ ๑๒.๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและ ความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี ๒๕๗๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

๒) พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

๓) ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ได้รับประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสถานะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้นในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

➡ เป้าหมายที่ ๑๓



ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ (Take urgent action to combat climate change and its impacts)

➤ เป้าประสงค์ ๑๓.๑ เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

➤ เป้าประสงค์ ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

➤ เป้าประสงค์ ๑๓.๓ พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ การเตือนภัยล่วงหน้า

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี ๒๕๖๓ เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานและทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินการอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน (capitalization)

๒) ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

➡ เป้าหมายที่ ๑๔



อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development)

➤ เป้าประสงค์ ๑๔.๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงเศษซากขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี ๒๕๖๘

➤ เป้าประสงค์ ๑๔.๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกันและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี ๒๕๖๓

➤ เป้าประสงค์ ๑๔.๓ ลดและแก้ปัญหามลพิษของการเป็นกรดในมหาสมุทรโดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

➤ เป้าประสงค์ ๑๔.๔ ภายในปี ๒๕๖๓ ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

➤ เป้าประสงค์ ๑๔.๕ ภายในปี ๒๕๖๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

➤ เป้าประสงค์ ๑๔.๖ ภายในปี ๒๕๖๓ ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

➤ เป้าประสงค์ ๑๔.๗ ภายในปี ๒๕๗๓ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการวิชาการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒) จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

๓) เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน



➤ เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อกู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (Protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss)

➤ เป้าประสงค์ ๑๕.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

➤ เป้าประสงค์ ๑๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๖๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๓** ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย พื้นฟูแผ่นดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๔** สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๕** ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของดินที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี ๒๕๖๓ จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๖** สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๗** ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๘** นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรายในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี ๒๕๖๓

➤ **เป้าประสงค์ ๑๕.๙** บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี ๒๕๖๓

โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๒) ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

๓) เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้กับการล่า การเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

➤ เป้าหมายที่ ๑๖



ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ (Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels)

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๑** ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๒** ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

➤ **เป้าประสงค์ ๑๖.๓** ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

➤ เป้าประสงค์ ๑๖.๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี ๒๕๗๓

➤ เป้าประสงค์ ๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

➤ เป้าประสงค์ ๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

➤ เป้าประสงค์ ๑๖.๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

➤ เป้าประสงค์ ๑๖.๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

➤ เป้าประสงค์ ๑๖.๙ จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสถิติภายในปี ๒๕๗๓

➤ เป้าประสงค์ ๑๖.๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

๒) ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

➤ เป้าหมายที่ ๑๗



เสริมสร้างความแข็งแกร่งของกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Strengthen the means of implementation and revitalize the Global Partnership for Sustainable Development)

➤ เป้าประสงค์ ๑๗.๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ของรัฐ

➤ เป้าประสงค์ ๑๗.๒ ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๗ สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๑๕ ถึง ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาดังเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

➤ เป้าประสงค์ ๑๗.๓ ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

➤ เป้าประสงค์ ๑๗.๔ ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหานี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๕** ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๖** เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๗** ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๘** ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี ๒๕๘๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๙** เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๐** ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มิกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๑** เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี ๒๕๖๖

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๒** ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๓** เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทาง การประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๔** ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๕** เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๖** ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๗** สนับสนุนการส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

➤ **เป้าประสงค์ ๑๗.๑๘** ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี ๒๕๗๓

๒.๓.๔ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

เป้าหมายการพัฒนา

“มหานครน่าอยู่ สังคมสุขภาวะที่ดี ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค”

พันธกิจ

- (๑) พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน
- (๒) พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการบริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน
- (๓) ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตรมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG) เพื่อการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร
๒. การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs
๓. การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศน์ให้มีมูลค่าสูง
๔. การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๓. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผนไทย
๔. การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเมืองแห่งการประชุมสัมมนา (Meeting, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อการพัฒนา ขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด
๒. การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่ม
๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคม สื่อสารและดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี
๒. การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพให้มีรายได้อย่างยั่งยืน
๓. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

แนวทางการพัฒนา

๑. การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
๒. การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
๓. การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
๔. การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม

แนวทางการพัฒนา

๑. การป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมทางถนน
๒. การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ
๓. การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม
๔. การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
๕. การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

๒.๓.๕ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดขอนแก่น

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า “เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภคและบริโภค
๒. ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
๓. เชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการภาคเกษตรและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรครบวงจรเพื่อรองรับระบบ เศรษฐกิจมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยานเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมการค้าการลงทุน การอุตสาหกรรม และการบริการของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และยกระดับสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๔. พัฒนาการตลาดสินค้า การท่องเที่ยวและบริการกลุ่มจังหวัดในระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล
๒. อนุรักษ์และบริหารทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการปลูกป่าและอุตสาหกรรมเกษตรสาขাপ่าไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวกลุ่มจังหวัด
๓. ยกระดับมาตรการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ อย่างบูรณาการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ
๔. พัฒนาระบบป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับการศึกษาและคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
๒. เสริมสร้างคุณภาพชีวิต สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคม แก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น
๓. เสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
๔. พัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

๒.๓.๖ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดในประเทศ รวมทั้งทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่ประสบปัญหาพื้นฐาน คือ คนมีปัญหาทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่ประสบปัญหาพื้นฐาน คือ คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และคุณภาพชีวิต ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก และดินคุณภาพต่ำ ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

ทิศทางการพัฒนาภาค การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดทิศทางการพัฒนาตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeast Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๓G ได้แก่

๑. การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green) เน้นส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตร อินทรีย์ ขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน

๒. การเป็นประตู เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน (Gate) ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์

๓. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน (Growth) ใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย

๒.๓.๗ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดขอนแก่น

วิสัยทัศน์ “ขอนแก่นเมืองแห่งสุขภาวะ นวัตกรรมยั่งยืน และศูนย์กลางแห่งอนาคตภาคอีสาน”

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาเมือง

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย
๒. พัฒนาระบบน้ำสะอาดและสุขาภิบาล
๓. พัฒนาระบบขนส่งที่เชื่อมโยง
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๒ ความปลอดภัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความปลอดภัยสาธารณะแบบมีส่วนร่วม
๒. ป้องกัน บำบัด และแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างบูรณาการ
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔. พัฒนาระบบเตือนภัยและการสื่อสารฉุกเฉิน
๕. ส่งเสริมวินัยสังคมและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๓ การศึกษาและพัฒนาทักษะทุนมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยและขั้นพื้นฐาน
๒. ส่งเสริมทักษะดิจิทัลและการรับมือยุค AI
๓. พัฒนาทักษะอาชีพที่ตอบโจทย์ตลาดแรงงานอนาคต
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการศึกษานอกระบบ
๕. เสริมสร้างสุขภาพจิตและทักษะชีวิต
๖. สืบสานและต่อยอดภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๔ สุขภาวะและระบบดูแลทุกช่วงวัย

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบสาธารณสุขมูลฐานที่เข้มแข็งและทั่วถึง
๒. สร้างระบบดูแลผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบางอย่างครอบคลุม
๓. ส่งเสริมการป้องกันโรคและการสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก
๔. ส่งเสริมสุขภาพจิตและคุณภาพชีวิตทางสังคม
๕. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการแพทย์แผนไทยและภูมิปัญญาสุขภาพท้องถิ่น
๖. พัฒนาระบบสวัสดิการสังคมและหลักประกันชุมชน

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๕ เกษตรยั่งยืนและเศรษฐกิจฐานราก

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมเกษตรยั่งยืนและเกษตรมูลค่าสูง
๒. พัฒนาระบบน้ำเพื่อการเกษตรและการบริหารจัดการดิน
๓. ส่งเสริมการแปรรูปและการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิต
๔. พัฒนาระบบตลาดและช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลาย
๕. เสริมสร้างความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์
๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ฐานวัฒนธรรม

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๖ นวัตกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม Smart City และนวัตกรรมการบริหารท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาท้องถิ่น
๓. พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนฐานอัตลักษณ์อีสาน
๔. ส่งเสริมพลังงานสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว
๕. เสริมสร้างระบบนิเวศนวัตกรรมท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๗ ทรัพยากรธรรมชาติและรับมือภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรน้ำอย่างบูรณาการ
๒. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ
๓. พัฒนาระบบจัดการขยะและของเสียอย่างครบวงจร
๔. ลดมลพิษทางอากาศและปัญหา PM ๒.๕
๕. ปรับตัวและลดความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๖. ส่งเสริมการลดก๊าซเรือนกระจกและเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๘ ทรัพยากรธรรมชาติและรับมือภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการบริหาร
๒. พัฒนาระบบบริการสาธารณะดิจิทัลที่สะดวกและทั่วถึง
๓. บริหารจัดการด้วยข้อมูลและการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์
๔. พัฒนาสมรรถนะบุคลากรท้องถิ่นสู่อาชีพ
๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง
๖. เสริมสร้างความร่วมมือและบูรณาการระหว่าง อปท.

๒.๔ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองแก

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น พันธกิจ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวน โครงการ
๑	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐานทั่วถึงและเพียงพอ พันธกิจ จัดให้มีการก่อสร้าง ปรับปรุงบำรุงรักษาถนน ทางเท้า การจราจร ท่อระบายน้ำ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคอย่างทั่วถึง เป้าประสงค์ เทศบาลตำบลหนองแก มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน ครบคลุมอย่างทั่วถึง ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ภายในเทศบาลตำบลหนองแก	๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ทางเท้า การจราจร ท่อระบายน้ำและโครงสร้างพื้นฐาน ๒. ก่อสร้าง พัฒนาระบบแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค ๓. ก่อสร้าง และพัฒนาระบบ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ๔. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาพื้นที่ สาธารณะและการพักผ่อนหย่อนใจ	- จำนวนถนน ทางเท้า ท่อระบาย โครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเพิ่มขึ้น - จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่ได้รับการพัฒนา/เพิ่มขึ้น - จำนวนระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้รับการพัฒนา/เพิ่มขึ้น - จำนวนพื้นที่ สาธารณะที่ได้รับการปรับปรุง/บำรุงรักษา	๑๒
๒	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การเสริมสร้างทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พันธกิจ จัดให้มีการส่งเสริม สนับสนุน กระบวนการเรียนรู้และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนได้อย่างเหมาะสมตาม ศักยภาพของประชาชนเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน	๑. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงาน เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน ๒. ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ๓. ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพที่เหมาะสมตาม ศักยภาพของประชาชน	- จำนวนประชาชนที่ได้รับการจ้างงาน และรายได้ที่เพิ่มขึ้น - จำนวนครัวเรือนที่นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีพ - จำนวนประชาชนที่ได้รับการพัฒนา ด้านอาชีพ	๗

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น พันธกิจ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวน โครงการ
	เป้าประสงค์ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและสามารถบริหารจัดการตั้งกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้วิธีการสหกรณ์เป็นแนวทางในการดำเนินการ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ จำนวนประชาชนที่มีอาชีพรายได้เพิ่มขึ้น และมีกองทุน/กลุ่มบริหารจัดการเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๔. พัฒนาส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	- จำนวนการจัดตั้งกองทุนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยวิธีการสหกรณ์เป็นแนวทางในการดำเนินการ	
๓	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาการศึกษา สังคม วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ พันธกิจ ๑. จัดให้มีการส่งเสริมคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาทั้งในและนอกระบบอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ๒. ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการให้แก่ประชาชนในทุกระดับ ๓. เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชน อนุรักษ์ สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป้าประสงค์ ๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งด้านการศึกษา ด้านการกีฬาและนันทนาการ ด้านสุขอนามัย	๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานและเพิ่มโอกาสทางการศึกษาทั้งในและนอกระบบอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ๒. พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการให้แก่ประชาชนในทุกระดับ ๓. เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดีงามแก่เด็ก เยาวชนและประชาชน ๔. อนุรักษ์ สืบสาน ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการคุณภาพการศึกษา - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนในทุกกระดับที่ได้รับการสนับสนุนด้านการกีฬาและนันทนาการ - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมสืบสานอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม ประเพณีท้องถิ่น	๔๐

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น พันธกิจ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวน โครงการ
	๒. ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ๑. ระบบการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๒. ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ สืบสาน			
๔	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาด้านการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและคุณค่าทางสังคม พันธกิจ ๑. ส่งเสริมระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ ป้องกันสุขภาพอนามัยของประชาชน เสริมสร้างสุขภาวะที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาระบบสุขภาพและอาหาร ๒. ส่งเสริมระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้อย่างทั่วถึง ให้ความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว และชุมชน เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งด้านการศึกษา ด้านการกีฬา และนันทนาการ ด้านสุขอนามัย ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน กินดีอยู่ดีมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	๑. พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ ส่งเสริม ป้องกันสุขภาพอนามัยของประชาชน เสริมสร้างสุขภาวะที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ ๒. พัฒนาระบบสุขภาพ ๓. พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้อย่างทั่วถึง ๔. พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว และชุมชน	- จำนวนประชาชนที่มีสุขภาวะทั้งด้านร่างกายและจิตใจเพิ่มขึ้น - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของความพึงพอใจในระบบสุขภาพ - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมที่ได้รับการสงเคราะห์ - จำนวนประชาชนที่มีความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพเพิ่มขึ้น	๑๓

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น พันธกิจ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวน โครงการ
๕	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน พันธกิจ จัดให้มีการเสริมสร้างระบบ ความมั่นคงให้ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป้าประสงค์ ประชาชนมีความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ระดับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน เพิ่มขึ้น	๑. พัฒนาระบบและเครือข่ายป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น ให้ได้มาตรฐาน ๒. พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุน ระบบการรักษาความปลอดภัย ในท้องถิ่น ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้หมู่บ้าน/ ชุมชน ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพ ติดและอบายมุข	- ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของความพึงพอใจที่ ประชาชนมีต่อระบบ การป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย - ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของประชาชนที่มี ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน - ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของความพึงพอใจ ที่ได้รับความ ปลอดภัยจากการ แก้ไขปัญหาเสพ ติดและอบายมุข	๘
๖	ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมือง และการบริหารจัดการภายใต้ หลักธรรมาภิบาล พันธกิจ จัดให้มีการปรับปรุงและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ ส่งเสริมระบอบ ประชาธิปไตยการมีส่วนร่วม ของประชาชนในท้องถิ่น และปกป้องเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์ เป้าประสงค์ เทศบาลตำบลหนองแก มีการบริหารจัดการที่ดีภายใต้ หลักธรรมาภิบาล ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ประชาชนมีความพึงพอใจ ในการรับบริการจากเทศบาล ตำบลหนองแก	๑. ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยการมี ส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น และ ปกป้องเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ ๒. ส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุง เครื่องมือ พัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการ ปฏิบัติงานสำหรับบริการประชาชน อย่างต่อเนื่อง ๓. พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้ เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสร้าง เครือข่ายของภาคประชาชน	- ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวนประชาชน ที่เข้าร่วมกิจกรรม เกี่ยวกับ ประชาธิปไตยและ ปกป้องสถาบัน พระมหากษัตริย์ - ร้อยละของความ พึงพอใจจาก ประชาชนที่รับ บริการจากเทศบาล ตำบลหนองแก - ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวนบุคลากร ที่ได้รับการพัฒนา - ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวนประชาชน ที่มีส่วนร่วมในการ สร้างเครือข่ายภาค ประชาชน	๑๕

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น พันธกิจ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวน โครงการ
๗	ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา อย่างยั่งยืน พันธกิจ จัดให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพใน การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิด สภาพแวดล้อมที่ดี โดยการมีส่วน ร่วมของประชาชน เพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ เทศบาลตำบลหนองแกมีการ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีโดย การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ประชาชนมีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลเพิ่มขึ้น	๑. สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วม ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๒. พัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพ จัดระเบียบทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๓. เพิ่มประสิทธิภาพ เสริมสร้าง กระบวนการมีส่วนร่วมของภาค ประชาชนในการบริหารจัดการขยะ ชุมชนสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย	- จำนวนที่เพิ่มขึ้น ของประชาชนในการ มีส่วนร่วมในการ สร้างจิตสำนึก - จำนวนที่เพิ่มขึ้นขอ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมได้รับ การอนุรักษ์ - ระดับความสำเร็จ ที่เพิ่มขึ้นในการ บริหารจัดการขยะ ชุมชน	๒

๒.๕ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
(๑) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐานทั่วถึงและเพียงพอ	- เทศบาลตำบลหนองแก ดำเนินโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาทางโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด
(๒) การเสริมสร้างทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	- การเกษตรให้มีการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้นแบบยั่งยืน พร้อมทั้งเปิดช่องทางการตลาดและจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนที่หลากหลายเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด
(๓) การพัฒนาการศึกษา สังคม วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	- การพัฒนาคุณภาพการศึกษา พร้อมรับมียุค AI รวมถึงเสริมสร้างสุขภาพจิตให้กับนักเรียน ปลุกฝังเรื่องการสืบสานและสามารถต่อยอดภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของโรงเรียนในสังกัด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของโรงเรียนในสังกัด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของโรงเรียนในสังกัด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของโรงเรียนในสังกัด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของโรงเรียนในสังกัด
(๔) การพัฒนาด้านการสาธารณสุขคุณภาพชีวิต และคุณค่าทางสังคม	- สุขภาพพลานามัยของคนในชุมชนแข็งแรงขึ้น	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของคนในชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของคนในชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของคนในชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของคนในชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของคนในชุมชนทั้งหมด
(๕) การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- การป้องกัน บำบัดและแก้ไขปัญหายาเสพติดและเสริมสร้างด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนร่วมกันมีการรักษาวินัยทางสังคมและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ - การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พัฒนาระบบเตือนภัยและการสื่อสารฉุกเฉิน	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนทั้งหมด
(๖) การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล	- ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองแกและเกิดความพึงพอใจ	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาล	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาล	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาล	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาล	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ของความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานของเทศบาล

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)				
		ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
	- การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรท้องถิ่นสู่มีอาชีพ โดยส่งเสริมให้มีการอบรมและนำเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชน	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของบุคลากรในเทศบาล	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของบุคลากรในเทศบาล	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของบุคลากรในเทศบาล	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของบุคลากรในเทศบาล	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของบุคลากรในเทศบาล
	- โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและความร่วมมือระหว่าง อปท. มีการบูรณาการร่วมกันในการพัฒนา	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จำนวนประชาชนหรือภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรม	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จำนวนประชาชนหรือภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรม	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จำนวนประชาชนหรือภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรม	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จำนวนประชาชนหรือภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรม	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จำนวนประชาชนหรือภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมกิจกรรม
(๗) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	- การบริหารจัดการและฟื้นฟูแหล่งน้ำ การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมถึงการบริหารจัดการขยะสิ่งปฏิกูล น้ำเสียและมลภาวะทางอากาศลดมลพิษและฝุ่น PM ๒.๕ รวมทั้งส่งเสริมให้มีก๊าซเรือนกระจกและเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่แหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟูและปริมาณขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่แหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟูและปริมาณขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่แหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟูและปริมาณขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่แหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟูและปริมาณขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่แหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟูและปริมาณขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒.๖ การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ได้ มาตรฐานทั่วถึงและเพียงพอ	๑.๑ การวิเคราะห์เชิงระบบ (System Approach) พิจารณาความเชื่อมโยง - โครงสร้างพื้นฐาน (ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา) - สาธารณูปโภค (น้ำ ไฟ ขยะ) - สาธารณูปการ (โรงเรียน รพสต.) เพื่อให้การพัฒนาเป็นไป ทิศทางเดียวกัน ๑.๒ การวิเคราะห์ตามกรอบ (PESTEL) - การเมือง (Political) นโยบายรัฐ การกระจายอำนาจ - เศรษฐกิจ (Economic) งบประมาณ รายได้ท้องถิ่น - สังคม (Social) จำนวนประชากร โครงสร้างอายุ - เทคโนโลยี (Technological) ดิจิทัล อินเทอร์เน็ต - สิ่งแวดล้อม (Environmental) น้ำท่วม ภัยแล้ง - กฎหมาย (Legal) ระเบียบ ข้อบังคับ ๑.๓ การวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Assessment) - ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ - ความเพียงพอของบริการ - ความครอบคลุมและการเข้าถึง	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - ถนนบางพื้นที่ยังไม่ครอบคลุมหรือชำรุด ด้านสาธารณูปโภค - น้ำประปา ไม่เพียงพอในฤดูแล้ง - ระบบไฟฟ้ามีความไม่เสถียรในบางพื้นที่ - การจัดการขยะยังไม่มีประสิทธิภาพ ด้านสาธารณูปการ การเข้าถึงบริการภาครัฐยังไม่ทั่วถึง	ผลกระทบเชิงบวก - คุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้นเมื่อมีการพัฒนา - เพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจและการลงทุน - การเข้าถึงบริการพื้นฐานมีความเท่าเทียมมากขึ้น ผลกระทบเชิงลบ (หากพัฒนาไม่เพียงพอ) - ความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ - ปัญหาการจราจร น้ำไม่พอใช้ ไฟฟ้าขัดข้อง - คุณภาพชีวิตลดลง - เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำเสีย ขยะสะสม ผลกระทบระยะยาว - หากพัฒนาไม่สมดุล เมืองขยายแบบไร้ทิศทาง - โครงสร้างพื้นฐานเสื่อมโทรมเร็ว - สูญเสียโอกาสในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
		๑.๔ การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ (SWOT) - จุดแข็ง (Strengths) - จุดอ่อน (Weaknesses) - โอกาส (Opportunities) - อุปสรรค (Threats)		
๒	การเสริมสร้างทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑.๑ แนวคิดทุนทางสังคม (Social Capital) พิจารณางองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ - ความไว้วางใจ - เครือข่ายความร่วมมือ - การมีส่วนร่วมของประชาชน - ค่านิยมและวัฒนธรรมร่วม ๑.๒ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยึดหลัก ๓ ประการ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน และเงื่อนไขสำคัญ คือ ความรู้ คุณธรรม ๑.๓ การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง - เทคโนโลยีดิจิทัล - การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม	๑. ด้านทุนทางสังคม - ชุมชนที่มีความสัมพันธ์แน่นแฟ้น มีความร่วมมือสูง - ความไว้วางใจช่วยลดต้นทุนการทำงานร่วมกัน - ผู้นำที่เข้มแข็งขับเคลื่อนกิจกรรมได้ต่อเนื่อง ๒. ด้านเศรษฐกิจชุมชน - การพึ่งพาตนเองเพิ่มขึ้น (ผลิต-บริโภคในชุมชน) - เกิดกลุ่มอาชีพ/วิสาหกิจชุมชน - การแปรรูปสินค้าเพิ่มมูลค่า ๓. ด้านผลของการเปลี่ยนแปลง - เทคโนโลยีช่วยเพิ่มช่องทางตลาด (ออนไลน์) - แต่ทำให้เกิดการแข่งขันสูง - การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมกระทบต่อทรัพยากร	๑. ผลกระทบเชิงบวก - ชุมชนมีความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้ - รายได้กระจาย ไม่กระจุกตัว - เกิดความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคม - ลดความเหลื่อมล้ำ ๒. ผลกระทบเชิงลบ - ทุนทางสังคมอ่อนแอ ความร่วมมือลดลง - การพึ่งพาภายนอกมากเกินไป - ความขัดแย้งในชุมชน - ความเสี่ยงจากตลาดและเทคโนโลยี ๓. ผลกระทบระยะยาว - หากยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง - หากละเลยเกิดความเปราะบางทางเศรษฐกิจ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๓	การพัฒนาการศึกษา สังคม วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	Swot Analysis PESTEL Analysis Trend Analysis (การวิเคราะห์แนวโน้ม)	๑. ด้านการศึกษา - เทคโนโลยีช่วยเพิ่มโอกาสการเข้าถึงความรู้ - เกิดการเรียนรู้แบบออนไลน์ - แต่มีความเหลื่อมล้ำทางการเข้าถึง ๒. ด้านสังคม - สังคมมีความหลากหลายมากขึ้น	เชิงบวก - การศึกษาเข้าถึงง่ายขึ้น (ผ่านออนไลน์) - ชุมชนมีความหลากหลายและเปิดกว้าง - ส่งเสริมสุขภาพผ่านกีฬา - เกิดรายได้จากวัฒนธรรม/การท่องเที่ยว เชิงลบ - ช่องว่างดิจิทัล - เด็กขาดทักษะสังคมจากการใช้เทคโนโลยีมากเกินไป - วัฒนธรรมดั้งเดิมเสี่ยงสูญหาย - สุขภาพแย่จากพฤติกรรม
๔	การพัฒนาด้านการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและคุณค่าทางสังคม	PESTEL Analysis วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม กฎหมาย) SWOT Analysis วิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค) การมีส่วนร่วมของชุมชน (Participatory Approach) ใช้เสียงของประชาชนในการกำหนดทิศทาง	จุดแข็ง (Strengths) - มีระบบสาธารณสุขพื้นฐาน เช่น รพ.สต. - ชุมชนมีทุนทางสังคม (เครือข่าย อสม./ผู้นำชุมชน) - มีภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ จุดอ่อน (Weaknesses) - บุคลากรทางการแพทย์ไม่เพียงพอ - ความรู้ด้านสุขภาพของประชาชนยังไม่ทั่วถึง - ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการ โอกาส (Opportunities) - เทคโนโลยีช่วยเพิ่มการเข้าถึงบริการสุขภาพ - นโยบายรัฐสนับสนุนสุขภาพและคุณภาพชีวิต	ผลกระทบเชิงบวก - ประชาชนเข้าถึงบริการสุขภาพได้มากขึ้น - คุณภาพชีวิตดีขึ้นจากโครงสร้างพื้นฐาน - การใช้เทคโนโลยีช่วยลดภาระระบบสาธารณสุข - เกิดการตระหนักรู้ด้านสุขภาพมากขึ้น ผลกระทบเชิงลบ - ภาระงบประมาณด้านสาธารณสุขเพิ่ม - ความเหลื่อมล้ำทางสุขภาพ - ปัญหาสุขภาพจิตจากความเครียดและสังคมเปลี่ยน - ความสัมพันธ์ในชุมชนลดลง ส่งผลต่อคุณค่าทางสังคม

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
			การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนช่วยยกระดับชีวิต อุปสรรค (Threats) - โรคระบาด/โรคเรื้อรังเพิ่มขึ้น - ภาวะเศรษฐกิจส่งผลต่อสุขภาพ - การเปลี่ยนแปลงค่านิยมทำให้สังคมอ่อนแอ	
๕	การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	PESTEL Analysis วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม กฎหมาย) SWOT Analysis วิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค) Risk Assessment (การประเมินความเสี่ยง) ระบุภัยคุกคาม ความน่าจะเป็น และผลกระทบ Community-based Approach เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน Data-driven ใช้ข้อมูล อาชญากรรม อุบัติเหตุ และภัยพิบัติ	จุดแข็ง (Strengths) - มีหน่วยงานดูแลความปลอดภัย - ชุมชนมีความร่วมมือกันเฝ้าระวัง - เริ่มมีการใช้เทคโนโลยีช่วยดูแลความปลอดภัย จุดอ่อน (Weaknesses) - งบประมาณและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ - ประชาชนขาดความรู้ด้านความปลอดภัย โอกาส (Opportunities) - เทคโนโลยีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ (CCTV) - นโยบายรัฐสนับสนุนความปลอดภัย - การสร้างเครือข่ายชุมชนเข้มแข็ง	ผลกระทบเชิงบวก - ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น - ลดอัตราอาชญากรรมและอุบัติเหตุ - ชุมชนมีความเข้มแข็งและไว้วางใจกันมากขึ้น - การใช้เทคโนโลยีช่วยให้ตอบสนองเหตุการณ์ได้รวดเร็ว ผลกระทบเชิงลบ - หากบริหารจัดการไม่ดี อาจเกิดความหวาดกลัวในสังคม - ภาระงบประมาณด้านความปลอดภัยเพิ่มขึ้น - ความเป็นส่วนตัวลดลงจากการใช้กล้อง/เทคโนโลยี - ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงระบบความปลอดภัย

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
			อุปสรรค (Threats) อาชญากรรมรูปแบบใหม่ (ออนไลน์) - ภัยพิบัติรุนแรงขึ้น - ปัญหายาเสพติดและความเหลื่อมล้ำ	
๖	การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล	หลักการวิเคราะห์ Good Governance (หลักธรรมาภิบาล) - ความโปร่งใส - ความรับผิดชอบ - การมีส่วนร่วม - หลักนิติธรรม - ความคุ้มค่า PESTEL Analysis วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม กฎหมาย) SWOT Analysis วิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค)	จุดแข็ง (Strengths) - มีโครงสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชัดเจน - มีกฎหมายรองรับการบริหารงาน - ประชาชนเริ่มมีบทบาทในการตรวจสอบ จุดอ่อน (Weaknesses) - การมีส่วนร่วมของประชาชนยังจำกัด โอกาส (Opportunities) - เทคโนโลยีช่วยเพิ่มความโปร่งใส (Open data) - นโยบายรัฐสนับสนุนธรรมาภิบาล - การพัฒนาศักยภาพบุคลากร อุปสรรค (Threats) - ความไม่เชื่อมั่นของประชาชนต่อภาครัฐ	ผลกระทบเชิงบวก - การบริหารงานมีประสิทธิภาพและโปร่งใสมากขึ้น - ประชาชนได้รับบริการที่ดีและรวดเร็ว - เกิดความเชื่อมั่นในหน่วยงานภาครัฐ - ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
๗	การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	Sustainable Development (การพัฒนาที่ยั่งยืน) สมดุล ๓ มิติ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม	จุดแข็ง (Strengths) - ชุมชนมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดูแลทรัพยากร	ผลกระทบเชิงบวก - ทรัพยากรถูกใช้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน - สิ่งแวดล้อมดีขึ้น ส่งผลต่อสุขภาพประชาชน - เกิดรายได้จากเศรษฐกิจสีเขียวและการท่องเที่ยว

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
		PESTEL Analysis วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม กฎหมาย) SWOT Analysis วิเคราะห์ศักยภาพพื้นที่ (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค)	- มีกฎหมายและนโยบายสนับสนุน จุดอ่อน (Weaknesses) - การใช้ทรัพยากรไม่ยั่งยืน โอกาส (Opportunities) - เทคโนโลยีด้านพลังงานสะอาด อุปสรรค (Threats) - การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรุนแรงขึ้น - การขยายตัวของเมือง - พฤติกรรมการบริโภคที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	- ชุมชนมีความเข้มแข็งในการจัดการทรัพยากร ผลกระทบเชิงผล - หากบริหารจัดการไม่ดีส่งผลต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (Swot Analysis) ของเทศบาลตำบลหนองแก

(ข้อมูลจากการรวบรวมจากการระดมความคิดตามโครงการฝึกอบรมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๙)

จุดแข็ง (Strength) ของเทศบาลตำบลหนองแก

๑. ชุมชนมีความเข้มแข็งและสามัคคีประชาชนในพื้นที่มีความรัก ความสามัคคี และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พร้อมให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
๒. พื้นที่ขนาดเล็ก เอื้อต่อการบริหารจัดการอย่างทั่วถึง เทศบาลมีพื้นที่ประมาณ ๒.๕๐ ตารางกิโลเมตร ทำให้สามารถบริหารจัดการ ดูแล และแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเข้าถึงประชาชนได้อย่างทั่วถึง
๓. ผู้บริหารและบุคลากรมีศักยภาพในการปฏิบัติงาน คณะผู้บริหาร บุคลากร และผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความรู้ความสามารถ เข้าใจปัญหาในพื้นที่ และทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบเพื่อประโยชน์ของประชาชน
๔. การให้บริการประชาชนมีประสิทธิภาพ เทศบาลสามารถให้บริการและช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ใกล้ชิด เข้าถึงง่าย และครอบคลุมทุกช่วงวัย ตั้งแต่เด็ก เยาวชน วัยทำงาน จนถึงผู้สูงอายุ
๕. ประชาชนมีคุณภาพและมีส่วนร่วมในการพัฒนา ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนาจากสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา ส่งผลให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างดี
๖. การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและขยะมีประสิทธิภาพ เทศบาลมีระบบบริหารจัดการขยะที่ดี ส่งเสริมชุมชนไร้ถังขยะ และรักษาความสะอาดของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๗. มีโครงสร้างพื้นฐานและทำเลที่ตั้งที่เอื้อต่อการพัฒนา พื้นที่มีระบบคมนาคมสะดวก มีถนนสายหลักเชื่อมต่อหลายพื้นที่ อีกทั้งมีตลาดสดขนาดใหญ่และแหล่งเศรษฐกิจสำคัญที่ช่วยสร้างรายได้ให้กับประชาชนในชุมชน
๘. มีหน่วยงานและเครือข่ายสนับสนุนในพื้นที่ มีหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชนร่วมสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนงานด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ
๙. มีการพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน เทศบาลมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการพัฒนาท้องถิ่น

จุดอ่อน (Weakness) ของเทศบาลตำบลหนองแก

๑. การตัดสินใจภายในกลุ่มอาจเกิดการผูกขาดทางความคิด โดยยึดแนวคิดของผู้นำหรือคนส่วนใหญ่เป็นหลัก ส่งผลให้ความคิดเห็นที่แตกต่างซึ่งอาจนำไปสู่การพัฒนาไม่ได้รับการสนับสนุน อีกทั้งอาจส่งผลต่อการตรวจสอบถ่วงดุลและความโปร่งใสในการดำเนินงาน
๒. การขยายตัวของห้างสรรพสินค้าและร้านค้าขนาดใหญ่ ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการรายย่อยและเศรษฐกิจในชุมชน

๓. การบริหารจัดการด้านการจราจรและที่จอดรถยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยพื้นที่จอดรถมีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอต่อการให้บริการ การจราจรแออัด ขาดความเป็นระเบียบ และมีจุดเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการย้อนศรบนถนนสายหลัก

๔. การบริหารจัดการสัตว์จรจัด โดยเฉพาะสุนัขและแมว ยังขาดแนวทางและมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมและดูแล

๕. งบประมาณและทรัพยากรบุคคลมีข้อจำกัด เนื่องจากการได้รับการจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอ มีบุคลากรในชุมชนและหน่วยงานจำนวนจำกัด รวมถึงเทศบาลมีฐานรายได้ค่อนข้างน้อย ส่งผลต่อศักยภาพในการพัฒนาและการให้บริการประชาชน

๖. พื้นที่รับผิดชอบในการปกครองมีขนาดจำกัด ส่งผลให้การขยายพื้นที่พัฒนาและการสร้างโอกาสในการเพิ่มรายได้ของท้องถิ่นเป็นไปได้ค่อนข้างยาก

โอกาส (Opportunities) ของเทศบาลตำบลหนองแก

๑. ศักยภาพด้านทำเลที่ตั้งและโครงสร้างพื้นฐาน เทศบาลตั้งอยู่บนถนนมิตรภาพซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมสายหลัก เชื่อมโยงการเดินทางทั้งในระดับจังหวัด ภูมิภาค ทำให้การเดินทางสะดวก รวดเร็ว และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน อีกทั้งมีสถานที่ อาคาร และหอประชุมที่พร้อมรองรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ศักยภาพด้านเศรษฐกิจและการค้า พื้นที่เทศบาลเป็นศูนย์กลางการค้าขายและการให้บริการ มีตลาดชุมชน ที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ และมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพและสร้างรายได้ได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีห้างร้านและกิจการทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เทศบาลมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีมากขึ้น และประชาชนมีทางเลือกในการใช้จ่ายใช้สอยที่หลากหลาย

๓. ศักยภาพด้านการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชน เทศบาลมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมีความพร้อมในการปฏิบัติงานเป็นทีม และมีเครื่องมืออุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการให้บริการ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ตรงจุด และทั่วถึง ส่งผลให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจและความประทับใจในการรับบริการ

๔. ศักยภาพด้านการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต เทศบาลสามารถขับเคลื่อนนโยบายและแผนพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมและมีความใกล้ชิดกับชุมชน ทำให้เข้าใจปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภายนอก ส่งผลให้การพัฒนาชุมชนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

๕. ศักยภาพด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาชนในพื้นที่มีความสามัคคี ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมสาธารณะ งานประเพณี และการพัฒนาชุมชนเป็นอย่างดี ส่งผลให้การดำเนินโครงการต่าง ๆ ของเทศบาลเป็นไปอย่างราบรื่น และเกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๖. ศักยภาพด้านสิ่งแวดล้อมและความน่าอยู่ พื้นที่เทศบาลมีสภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด เป็นระเบียบ มีการบริหารจัดการตลาดและการจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีสภาพอากาศและบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัย ส่งผลให้ชุมชนมีความน่าอยู่และเอื้อต่อการดำรงชีวิตของประชาชน

๗. ศักยภาพด้านการสื่อสารและเทคโนโลยี เทศบาลมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Line และ Facebook มาใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร รับฟังความคิดเห็น และอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับประชาชน ทำให้การบริหารงานมีความรวดเร็ว โปร่งใส และเข้าถึงประชาชนได้มากขึ้น

อุปสรรค (Threats) ของเทศบาลตำบลหนองแก

๑. การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนยังไม่ทั่วถึงประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ในชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการดำเนินกิจกรรมค่อนข้างน้อย เนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลาและความไม่สะดวกในการเข้าร่วม ส่งผลให้การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการตรวจสอบถ่วงดุลการดำเนินงานยังไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร

๒. ปัญหาด้านการจราจรและการจัดระเบียบการจอดรถ การจราจรในพื้นที่ยังขาดความเป็นระเบียบ เช่น การขับซี่ยอนศร การข้ามเกาะกลางถนน และการจอดรถไม่เป็นระเบียบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ นอกจากนี้ ผู้สัญจรจากต่างพื้นที่ยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับจุดจอดรถที่ชัดเจน รวมทั้งยังมีข้อจำกัดด้านป้ายสัญลักษณ์จราจรและเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก

๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพของชุมชน ผู้ประกอบการและร้านค้าในชุมชนได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจและการแข่งขันทางการค้าที่สูงขึ้น ทำให้รายได้ลดลง อีกทั้งสินค้าชุมชนยังประสบปัญหาการแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ ส่งผลต่อความสามารถในการสร้างรายได้และความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของชุมชน

๔. ปัญหาสังคมและความปลอดภัยในชุมชน ชุมชนยังเผชิญกับปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น สุนัขและแมวจร ซึ่งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัย สุขอนามัย และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐานทั่วถึงและเพียงพอ	๑. ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ให้ประชาชนทุกพื้นที่เข้าถึงบริการพื้นฐานที่จำเป็นอย่างเท่าเทียม เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบระบายน้ำ และอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย ก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพ แข็งแรง ปลอดภัย และเป็นไปตามมาตรฐานทางวิศวกรรม ๓. รองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ วางแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับการเติบโตของประชากร กิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ ๔. ส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยคำนึงถึงการประหยัดพลังงาน การจัดการน้ำเสีย ขยะ และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	๑. ประชาชนเข้าถึงบริการพื้นฐานอย่างเท่าเทียม ทุกครัวเรือนมีไฟฟ้า น้ำประปา สะอาด ถนนที่ได้มาตรฐาน และระบบระบายน้ำ ๒. โครงสร้างพื้นฐานมีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน ถนน อาคารสาธารณะ ระบบไฟฟ้า และระบบประปามีความมั่นคงแข็งแรง ลดอุบัติเหตุ และความเสียหาย ๓. บริการเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ระบบสาธารณูปโภคไม่ขาดแคลน ไม่เกิดปัญหาไฟฟ้าดับ น้ำไม่ไหล หรือการจราจรติดขัดรุนแรง ๔. มีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ มีแผนซ่อมแซม ปรับปรุง และพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ไม่ปล่อยให้เกิดการชำรุดสะสม ๕. รองรับการเติบโตของชุมชนในอนาคต โครงสร้างพื้นฐานสามารถรองรับการเพิ่มขึ้นของประชากร และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ๖. เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีระบบจัดการน้ำเสีย ขยะ พลังงาน และการระบายน้ำที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๗. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของท้องถิ่น การดำเนินงานมีความโปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบได้	สำนักปลัดเทศบาล กองช่าง กองสาธารณสุข กองการศึกษา

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๒	การเสริมสร้างทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. ด้านการเสริมสร้างทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง ๑.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีความสามัคคี เอื้อเฟื้อและร่วมมือกันพัฒนาท้องถิ่น ๑.๒ พัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชนและเครือข่ายองค์กรชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ๑.๓ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนและตัดสินใจด้านการพัฒนา ๑.๔ อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์ของชุมชน ๑.๕ สร้างสังคมที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ๒. ด้านการส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๒.๑ เพื่อส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ที่มั่นคงแก่ประชาชนในชุมชน ๒.๒ สนับสนุนวิสาหกิจชุมชน กลุ่มอาชีพ และการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ๒.๓ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน ๒.๔ ปลุกฝังแนวคิดความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิต ๒.๕ พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และเพิ่มมูลค่าสินค้าในชุมชนให้สามารถแข่งขันได้	๑. ความคาดหวังด้านการเสริมสร้างทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง ๑.๑ ชุมชนมีความสามัคคีและความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ๑.๒ ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ และติดตามประเมินผลการพัฒนา ๑.๓ ผู้นำชุมชนและองค์กรชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหา ๑.๔ เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างชุมชน หน่วยงานรัฐ และภาคเอกชน ๑.๕ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และต่อยอดอย่างเป็นรูปธรรม ๒. ความคาดหวังด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๒.๑ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างเหมาะสมและมั่นคง ๒.๒ ครีวเรือนมีการออมและมีการบริหารจัดการรายรับ-รายจ่ายอย่างเป็นระบบ ๒.๓ วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มอาชีพมีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ ๒.๔ มีการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน ๒.๕ ชุมชนมีภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ ลดความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก	สำนักปลัดเทศบาล

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๓	การพัฒนาการศึกษา สังคม วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ	๑. ด้านการพัฒนาการศึกษา ๑.๑ ยกระดับคุณภาพ การศึกษาให้ได้มาตรฐานและ ทั่วถึงทุกกลุ่มวัย ๑.๒ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอด ชีวิตและพัฒนาทักษะที่จำเป็น ในศตวรรษที่ ๒๑ ๑.๓ สนับสนุนโอกาสทาง การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มเปราะบาง ๑.๔ พัฒนาศักยภาพครู บุคลากรทางการศึกษาและ แหล่งเรียนรู้ในชุมชน ๑.๕ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และความเป็น พลเมืองที่ดี ๒. ด้านการพัฒนาสังคม ๒.๑ สร้างสังคมที่เข้มแข็ง เอื้ออาทร และปลอดภัย ๒.๒ ส่งเสริมความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำและ คุ้มครองกลุ่มเปราะบาง ๒.๓ สนับสนุนการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการพัฒนา ชุมชน ๒.๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหา สังคม เช่น ยาเสพติด ความ รุนแรง และอาชญากรรม ๒.๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนทุกช่วงวัย ๓. ด้านการพัฒนาวัฒนธรรม ๓.๑ อนุรักษ์ พิธีกรรม และสืบ สานศิลปวัฒนธรรมและ ประเพณีท้องถิ่น ๓.๒ ส่งเสริมอัตลักษณ์และ ความภาคภูมิใจในท้องถิ่น ๓.๓ สนับสนุนกิจกรรมทาง ศาสนาและวัฒนธรรมของ ชุมชน ๓.๔ พัฒนาวัฒนธรรมให้เป็น ทุนทางสังคมและทุนทาง เศรษฐกิจ	๑. ความคาดหวังด้าน การศึกษา ๑.๑ ประชาชนทุกช่วงวัยได้รับ โอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง และเท่าเทียม ๑.๒ คุณภาพผู้เรียนสูงขึ้น มีทักษะความรู้และทักษะชีวิต ที่จำเป็น ๑.๓ สถานศึกษาและแหล่ง เรียนรู้ในชุมชนมีมาตรฐาน และทันสมัย ๑.๔ ครูและบุคลากรทางการ ศึกษามีศักยภาพในการจัดการ เรียนการสอนอย่างมี ประสิทธิภาพ ๑.๕ เยาวชนมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็น พลเมืองที่ดี ๒. ความคาดหวังด้านสังคม ๒.๑ ชุมชนมีความปลอดภัย และมีความเอื้ออาทรต่อกัน ๒.๒ ปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด ความรุนแรง และ อาชญากรรมลดลง ๒.๓ กลุ่มเปราะบางได้รับการ ดูแลและเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน ๒.๔ ประชาชนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมสาธารณะและการ พัฒนาท้องถิ่น ๒.๕ คุณภาพชีวิตของประชาชน ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ๓. ด้านวัฒนธรรม ๓.๑ ศิลปวัฒนธรรมและ ประเพณีท้องถิ่นได้รับการ อนุรักษ์และสืบสาน ๓.๒ คนในชุมชนเกิดความ ภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของตน ๓.๓ มีการจัดกิจกรรมทาง วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ๓.๔ วัฒนธรรมท้องถิ่นสามารถ ต่อยอดสร้างคุณค่าทางสังคม และเศรษฐกิจ	กองการศึกษา สำนักปลัดเทศบาล

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
		๔. ด้านการกีฬาและนันทนาการ ๔.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกายและมีสุขภาพที่ดี ๔.๒ พัฒนาสนามกีฬาและสถานที่นันทนาการให้เพียงพอและได้มาตรฐาน ๔.๓ สนับสนุนการแข่งขันกีฬาและกิจกรรมนันทนาการในชุมชน ๔.๔ พัฒนาเยาวชนด้านกีฬาและสร้างโอกาสสู่ความเป็นเลิศ ๔.๕ เสริมสร้างกิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือสร้างความสามัคคีในชุมชน	๔. ความคาดหวังด้านกีฬาและนันทนาการ ๔.๑ ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงและออกกำลังกายสม่ำเสมอ ๔.๒ มีสถานที่และอุปกรณ์กีฬาเพียงพอและได้มาตรฐาน ๔.๓ เยาวชนมีพื้นที่สร้างสรรค์และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ๔.๔ กิจกรรมกีฬาและนันทนาการช่วยเสริมสร้างความสามัคคีในชุมชน	
๔	การพัฒนาด้านการสาธารณสุข คุณภาพชีวิตและคุณค่าทางสังคม	๑. ด้านการสาธารณสุข ๑.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ๑.๒ พัฒนาระบบบริการปฐมภูมิ เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ๑.๓ ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ๑.๔ ส่งเสริมการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน เช่น การฉีดวัคซีน การตรวจสุขภาพประจำปี ๑.๕ พัฒนาสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ เช่น น้ำสะอาด การจัดการขยะ และอาหารปลอดภัย ๒. ด้านคุณภาพชีวิต ๒.๑ ส่งเสริมการมีรายได้และอาชีพที่มั่นคง	๑. ความคาดหวังด้านการสาธารณสุข ๑.๑ ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ๑.๒ อัตราการเจ็บป่วยและการเสียชีวิตจากโรคที่ป้องกันลดลง ๑.๓ มีระบบป้องกันและเฝ้าระวังโรคที่มีประสิทธิภาพ ๑.๔ ชุมชนมีความรู้และพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมดูแลตนเองได้ ๒. ความคาดหวังด้านคุณภาพชีวิต ๒.๑ ประชาชนมีรายได้มั่นคง มีงานทำ และลดความยากจน ๒.๒ มีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ๒.๓ เด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสได้รับสวัสดิการ	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัดเทศบาล กองการศึกษา

ลำดับ	ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
		๒.๒ สนับสนุนสวัสดิการสังคม แก่เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ๒.๓ พัฒนาที่อยู่อาศัยและ สาธารณูปโภคพื้นฐาน ๒.๔ ส่งเสริมการศึกษาและ การเรียนรู้ตลอดชีวิต ๒.๕ สร้างพื้นที่สาธารณะและ กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาวะ กายและใจ ๓. ด้านคุณค่าทางสังคม ๓.๑ ส่งเสริมความสามัคคี ความเอื้ออาทร และการมี ส่วนร่วมของชุมชน ๓.๒ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น ๓.๓ สร้างความเสมอภาคและ ลดความเหลื่อมล้ำ ๓.๔ ส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม และความรับ ผิดชอบต่อสังคม ๓.๕ สนับสนุนการบริหาร จัดการท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วม โปร่งใส และตรวจสอบได้	๒.๔ มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ๓. ความคาดหวังด้านคุณค่า ทางสังคม ๓.๑ สังคมมีความสามัคคี เอื้ออาทร และช่วยเหลือกัน ๓.๒ ประชาชนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่น ๓.๓ วัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ ๓.๔ เกิดความภาคภูมิใจ ในชุมชนและอัตลักษณ์ของ ตนเอง	
๕	การเสริมสร้างความมั่นคงและความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑. เสริมสร้างความปลอดภัย ในชีวิต ๑.๑ ลดอัตราการเกิด อาชญากรรมและเหตุรุนแรง ในชุมชน ๑.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหายา เสพติด ๑.๓ ส่งเสริมระบบเฝ้าระวัง ภัยและการแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑.๔ พัฒนาระบบไฟส่องสว่าง กล้องวงจรปิด และจุดเสี่ยง ให้ปลอดภัย ๑.๕ สร้างความรู้ด้านความ ปลอดภัย เช่น การป้องกัน อุบัติเหตุและภัยพิบัติ	๑. ความคาดหวังด้านความ ปลอดภัยในชีวิต ๑.๑ อัตราการเกิด อาชญากรรมและเหตุรุนแรง ลดลงอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ ชุมชนปลอดภัยจากยาเสพติด และอบายมุข ๑.๓ มีระบบเฝ้าระวังและ แจ้งเหตุฉุกเฉินที่รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ๑.๔ ประชาชนมีความรู้ ในการป้องกันอุบัติเหตุและ รับมือภัยพิบัติ ๑.๕ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และกลุ่มเปราะบางได้รับการ คุ้มครองอย่างเหมาะสม	สำนักปลัดเทศบาล

ลำดับ	ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
		๒. ค้ำคูณทรัพยากรสินของประชาชน ๒.๑ ส่งเสริมมาตรการป้องกันการลักทรัพย์และการฉ้อโกง ๒.๒ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างชุมชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ ๒.๓ จัดระเบียบพื้นที่สาธารณะและตลาดให้มีความปลอดภัย ๒.๔ พัฒนาระบบป้องกันอัคคีภัยและภัยธรรมชาติ ๓. สร้างความมั่นคงในระดับชุมชน ๓.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลความสงบเรียบร้อย ๓.๒ สร้างเครือข่ายอาสาสมัครและผู้นำชุมชน ๓.๓ พัฒนากลไกการบริหารจัดการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ ๓.๔ สร้างความเชื่อมั่นต่อหน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒. ความคาดหวังด้านความปลอดภัยในทรัพย์สิน ๒.๑ ลดปัญหาการลักทรัพย์ ฉ้อโกง และอาชญากรรมทางทรัพย์สิน ๒.๒ มีมาตรการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่สาธารณะ ตลาด และชุมชน ๒.๓ ระบบป้องกันอัคคีภัยและภัยธรรมชาติมีความพร้อม ๒.๔ ประชาชนมีความมั่นใจในการประกอบอาชีพและทำธุรกิจในพื้นที่ ๓. ความคาดหวังด้านความมั่นคงของชุมชน ๓.๑ ชุมชนมีความสามัคคีและช่วยเหลือกันในการดูแลความสงบเรียบร้อย ๓.๒ มีความร่วมมือระหว่างประชาชน ผู้นำชุมชน และหน่วยงานรัฐ ๓.๓ ระบบบริหารจัดการมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และสร้างความเชื่อมั่น ๓.๔ เกิดบรรยากาศของความสงบเรียบร้อยและความน่าอยู่	
๖	การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล	๑. ส่งเสริมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ๑.๑ ยึดหลักความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ๑.๒ มีความรับผิดชอบต่อประชาชน ๑.๓ บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ปราศจากการทุจริต ๑.๔ ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด	๑. ความคาดหวังด้านความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ๑.๑ การดำเนินงานและการใช้งบประมาณเปิดเผย ข้อมูลอย่างชัดเจน ๑.๒ มีระบบตรวจสอบภายในและภายนอกที่เข้มแข็ง ๑.๓ ลดปัญหาการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ๒. ความคาดหวังด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ๒.๑ ประชาชนมีโอกาสร่วมเสนอความคิดเห็นและตัดสินใจในเรื่องสำคัญของท้องถิ่น	สำนักปลัดเทศบาล กองคลัง กองการศึกษา กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ลำดับ	ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
		๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของประชาชน ๒.๑ เปิดโอกาสให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการวางแผน และตัดสินใจ ๒.๒ สนับสนุนเวทีประชาคม และกระบวนการรับฟังความ คิดเห็น ๒.๓ ส่งเสริมความรู้ ความ เข้าใจด้านสิทธิ หน้าที่ และ ประชาธิปไตย ๓. พัฒนาระบบการบริหาร จัดการที่มีประสิทธิภาพ ๓.๑ ปรับปรุงกระบวนการ ทำงานให้รวดเร็ว ลดขั้นตอน ที่ซ้ำซ้อน ๓.๒ พัฒนาศักยภาพบุคลากร ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ๓.๓ นำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการบริหารงาน ๓.๔ จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับความต้องการ ของชุมชน ๔. เสริมสร้างความเสมอภาค และความเป็นธรรม ๔.๑ บริการสาธารณะอย่าง เท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ ๔.๒ ลดความเหลื่อมล้ำและ สร้างโอกาสให้ทุกกลุ่ม ในสังคม	๒.๒ มีเวทีประชาคมและ ช่องทางรับฟังความคิดเห็น อย่างต่อเนื่อง ๒.๓ ประชาชนตระหนักใน สิทธิและหน้าที่ตามระบอบ ประชาธิปไตย ๓. ความคาดหวังด้าน ประสิทธิภาพการบริหาร จัดการ ๓.๑ การให้บริการสาธารณะ รวดเร็ว สะดวก และเป็นธรรม ๓.๒ บุคลากรท้องถิ่นมีความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม ๓.๓ การใช้ทรัพยากรและ งบประมาณเกิดประโยชน์ สูงสุด ๓.๔ มีการนำเทคโนโลยีมา พัฒนาการทำงานและบริการ ประชาชน ๔. ความคาดหวังด้าน ความเป็นธรรมและความ เสมอภาค ๔.๑ ประชาชนทุกกลุ่มได้รับ บริการอย่างเท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ ๔.๒ ลดความเหลื่อมล้ำและ สร้างโอกาสให้กลุ่มเปราะบาง	
๗	การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา อย่างยั่งยืน	๑. การอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ ๑.๑ อนุรักษ์แหล่งน้ำ ดิน และความหลากหลายทาง ชีวภาพ ๑.๒ ฟื้นฟูพื้นที่เสื่อมโทรม และระบบนิเวศในชุมชน ๑.๓ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากร อย่างประหยัดและรู้คุณค่า	๑. ความคาดหวังด้านการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๑.๑ แหล่งน้ำ และดินได้รับ การดูแลและฟื้นฟูอย่าง ต่อเนื่อง ๑.๒ ความหลากหลายทาง ชีวภาพคงอยู่และเพิ่มขึ้น ๑.๓ มีการใช้ทรัพยากรอย่าง ประหยัดและเกิดประโยชน์ สูงสุด	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม กองการศึกษา

ลำดับ	ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
		๒. การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ๒.๑ จัดการขยะมูลฝอยและของเสียอย่างเป็นระบบ ๒.๒ ควบคุมมลพิษทางอากาศ น้ำ และเสียง ๒.๓ ส่งเสริมพลังงานสะอาดและพลังงานทดแทน ๓. การมีส่วนร่วมของประชาชน ๓.๑ สร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ๓.๒ สนับสนุนกิจกรรมชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม ๓.๓ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจ ๔. การพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน ๔.๑ บูรณาการมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกัน ๔.๒ ลดผลกระทบจากการพัฒนาโครงการต่างๆ ต่อสิ่งแวดล้อม ๔.๑ เตรียมความพร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ	๒. ความคาดหวังด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ๒.๑ ปริมาณขยะลดลงและมีการคัดแยก-กำจัดอย่างถูกวิธี ๒.๒ คุณภาพอากาศ น้ำ และเสียงอยู่ในเกณฑ์ที่ปลอดภัย ๒.๓ ลดมลพิษและผลกระทบจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ๒.๔ ส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๓. ความคาดหวังด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ๓.๑ ประชาชนมีจิตสำนึกและพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๓.๒ ชุมชนมีบทบาทในการวางแผนและตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อม ๓.๓ เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน ๔. ความคาดหวังด้านความยั่งยืนในระยะยาว ๔.๑ การพัฒนาโครงการต่างๆ คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๔.๒ มีแผนรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ ๔.๓ คนรุ่นปัจจุบันและอนาคตสามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันได้อย่างสมดุล	